

efter høring af Kommissionen og med godkendelse fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Alle bestemmelser og betingelser i forbindelse med beskatningsordningen for medlemmer og forhenværende medlemmer vedtages med enstemmighed af Rådet.« Som forslaget foreligger, skal det vedtages ved enstemmighed på grund af beskatningsspørgsmålet. Forslaget blev forkastet af Ministerrådet, idet Tyskland, Frankrig, Østrig og Sverige stemte imod. Vedtagelse af Parlamentets forslag ville bl.a. have medført, at medlemmer af Europa-Parlamentet skulle have en løn svarende til 50 pct. af en dommers løn ved De Europæiske Fællesskabers Domstol.³⁾

Den politiske diskussion

Siden de gældende regler for aflønningen af Parlamentets medlemmer blev vedtaget i 1976, har Europa-Parlamentet flere gange forsøgt at nå til enighed med Ministerrådet om en ny statut. Det har flere gange været på tale at reformere systemet for medlemmernes rejsegodtgørelse, således at medlemmerne kun får udbetalt et beløb, der modsvarer de faktiske omkostninger. Til gengæld skulle medlemmerne så have ens vederlag, som generelt ligger betydeligt over den sats, som parlamentsmedlemmerne i deres respektive hjemland vederlægges efter.

Den 17. december vedtog et stort flertal i Europa-Parlamentet et fælles beslutningsforslag, som for langt de fleste medlemmer ville have betydet en større lønfremgang. Fire lande i Ministerrådet stemte imod. Den danske regering, med støtte fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, støttede forslaget.

Der har været mange argumenter for og imod en ensartet løn og beskatning efter De Europæiske Fællesskabers regler.

En række danske EU-parlamentarikere og kandidater til Parlamentet har udtalt sig om spørgsmålet.

Margrethe Auken (SF) har udtalt: »Jeg synes, det var et klamt forslag. Det ville have skabt en konflikt mellem de lande, som har et højt lønniveau, og de nye lande, som ligger langt lavere, og som havde udsigt til at leve som grever og baroner. Det havde ikke været fremmende for en forståelse af det europæiske samarbejde.«⁴⁾

Christian Rovsing (De Konservative) har udtalt: »Jeg synes, det er udmærket at blive lønnet som en folketingsmand.«⁴⁾

Henrik Dam Kristensen (Socialdemokratiet) mener, at det er svært at lave et rimeligt lønsystem for EU-parlamentarikerne, og har udtalt, at »valget har stået mellem to dårlige systemer«: et system, hvor medlemmerne tilgodeses med en højere løn, eller et

system, hvor medlemmerne kan tjene på den meget omtalte rejsegodtgørelse. Han mener dog alligevel, at Ministerrådet skulle have vedtaget forslaget, idet han udtaler: »Det var sidste chance, inden EU udvides med ti nye lande. Hvem kan forestille sig, at 25 lande kan blive enige om et nyt lønsystem. Det er ikke realistisk.«⁴⁾

Freddy Blak (uafhængig socialdemokrat) mener, at det er spild af tid at forsøge at lave aflønningssystemet om, og udtaler: »I de 15 år, jeg har siddet i parlamentet, har man snakket om at lave lønnen om, men det bliver aldrig til noget. Derfor er det ærgerligt, at de nye kandidater spilder deres tid på dette her i håb om at score nogle billige points.«⁴⁾

Torben Lund (Socialdemokratiet) har i et læserbrev i Ekstra Bladet gjort klart, at han er modstander af en ensartet løn for parlamentarikerne. Han skriver således: »Det er meget glædeligt, at Tyskland, Frankrig, Sverige og Østrig satte en stopper for den lønfest, som et flertal af Europa-Parlamentets medlemmer havde arrangeret for sig selv.« Som begrundelse skriver han bl.a.: »For spaniere ville stigningen have været på 300 pct. For parlamentarikere fra de fleste af de nye medlemslande ville stigningen have givet en mangedobling af lønnen og bragt lønniveauet langt ud over statsministerens løn i de pågældende lande.«³⁾

Mogens Camre (Dansk Folkeparti) har i en pressemeddelelse af 27. januar 2004 udtalt: »Vi er valgt af danske vælgere for at varetage danske interesser, og vi skal ikke lønnes af EU, som om vi var EU-tjenestemænd. Det ville være helt uholdbart, om medlemmer af Europa-Parlamentet skulle modtage meget højere løn end Folketingets medlemmer. Og på samme måde ville det skabe problemer i andre medlemslande, hvis EU-parlamentarikere blev aflønnet forskelligt fra niveauet i de nationale parlamenter.« Med disse begrundelser stemte Mogens Camre imod Parlamentets beslutningsforslag den 17. december 2003.

Nedenfor er gjort rede for nogle af de holdninger, der kom til udtryk i Europa-Parlamentet under debatten om medlemmernes statut i december 2003.

Enrique Barón Crespo (De Europæiske Socialdemokraters Gruppe) understregede vigtigheden i, at parlamentarikerne får en statut, der er ens for alle, og støttede dermed forslaget.

Diane Wallig (Det Europæiske Liberale og Demokratiske Partis Gruppe) gav udtryk for, at vedtagelse af en statut for medlemmerne og den deraf følgende lønforhøjelse ville fremme medlemmernes status i borgernes øjne!

Daniel Mark Cohn-Bendit (gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance) sagde, at hans gruppe